

ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาปัญหาในการเรียน
ภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

English Learning Proficiency, Language Needs, English Learning Problems
and Attitude in Learning English of Graduate Students at Thai-Nichi
Institute of Technology

บัณฑิต อนุญาหงษ์ (Bundit Anuyahong)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา 3) เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาและความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 4) เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และ 5) เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 55 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%)
- 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

Assistant Professor Dr., College of General Education and Languages, Thai-Nichi Institute of Technology.

E-mail: bundit@tni.ac.th, 027632600 ext.2848

3) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการด้านภาษาในระดับมากที่สุด และมีความต้องการด้านสื่อการสอนในระดับมาก

4) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากและ

5) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

คำสำคัญ : ความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ, ความต้องการด้านภาษา, ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ, ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study English language ability of graduate students at Thai-Nichi Institute of Technology, 2) to compare English language ability of graduate students according to majors, 3) to investigate needs in language skills and needs in instructional media of graduate students at TNI, 4) to investigate problems in English learning of graduate students at TNI, and 5) to study attitude in learning English of the graduate students. Research samples were 55 TNI graduate students in the summer semester of 2014 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments used for gathering the data were English ability test and the rating-scale and open-ended questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings were as follows:

1. Scores of English learning ability of graduate students in overall were at high level (72.60%).

2. Comparison of mean scores of graduate students' learning ability was at 43.85 (out of 60). When considered in each aspect, it was found that MIM major students' mean scores were at the highest level (45.09). Then, mean scores were from MET major (43.55). The lowest level was from EEM major (42.92) respectively.

3. TNI graduate students' needs in language skills were at the highest level and needs in instructional media were at a high level.

4. TNI graduate students' problems in learning English were at a high level.

5. TNI graduate students' attitude in learning English was at a low level.

Keywords: English Learning Ability, Needs in Language Skills, Problems in Learning English, Attitude in Learning English.

บทนำ

การศึกษาความสามารถในการเรียนภาษาและความต้องการด้านภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา รูปแบบเนื้อหาวิชาในภาษาอังกฤษให้เหมาะสมต่อสายงานอาชีพที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งคาร์เตอร์ (Carter, 1983) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ควรประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการเรียนที่คล้ายในสถานการณ์จริง (Authentic Materials) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ (Purpose-related orientation) และ ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเรียน (Self-direction)

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยของสุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์ (2550) ที่ศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยงาน ที่ผลิตมหาบัณฑิตทางด้านสายวิชาชีพที่แตกต่างกัน

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้จัดวิชา Advanced Level English (ENL-600) เป็นวิชาด้านภาษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาโท ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจสังคมและเศรษฐกิจ เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ มีคุณธรรมตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทย ของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น สามารถปรับตัวได้ มีขีดความสามารถและความพร้อมตามปรัชญาและปณิธานที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้ตั้งไว้ (คู่มือนักศึกษา, 2556:9)

เนื่องจากการเรียนการสอนด้านภาษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ยังไม่ได้มีการทำการวิจัยเพื่อศึกษา ความสามารถการเรียน ปัญหา ความต้องการและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความประสงค์ศึกษาความสามารถ ปัญหา ความต้องการและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา
- 3) เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาและความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 4) เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และ
- 5) เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

กำหนดกลุ่มประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ปีการศึกษา 2557 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาENL-501 (English for Graduate Student) และENL-600 (Advanced Level English) ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งตามสาขาวิชาดังนี้

สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET)	จำนวน 17 คน
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM)	จำนวน 18 คน
สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)	จำนวน 20 คน
รวมเป็น	55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 อย่างได้แก่

- 1) แบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 2) แบบสอบถาม ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1) แบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 42 ข้อ 60 คะแนน ใช้เวลา 120 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีสร้างข้อสอบไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications) โดยมีเนื้อหาตามตาราง กำหนดเนื้อหาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การอ่าน จำนวน 20 ข้อ การฟัง 20 ข้อ การเขียน 1 ข้อ และ การพูด 1 ข้อ ครอบคลุมจุดประสงค์

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหา ของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 1 ฉบับ จำนวน 42 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตาม เกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 42 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใช้เป็น แบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาว ต่างประเทศตรวจสอบและแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ

3.1 ข้อสอบทักษะการเขียน จำนวน 1 ข้อ ได้แก่หัวข้อ “Do you agree or disagree with the following statement? Reading fiction (such as novels and short stories) is more enjoyable than watching movies. Use specific reasons and examples to explain your position.” มีเกณฑ์การ ประเมิน ดังนี้

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของฮิวส์ (Hughes. 2000) และ ฮีตัน (Heaton.1990) โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 10 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียนซึ่ง ผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 30 ถึง 120 คำ และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์ การประเมิน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

เนื้อหา (Content)	2	คะแนน
การเรียบเรียง (Organization)	2	คะแนน
คำศัพท์ (Vocabulary)	2	คะแนน
ไวยากรณ์ (Grammar)	2	คะแนน
กลไกทางภาษา (Mechanics)	2	คะแนน
รวม	10	คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนงานเขียนแต่ละชิ้นซึ่งมีคะแนนเต็มชิ้นละ 10 คะแนน มาปรับให้เหลือ 5 คะแนน เพื่อแปลค่าเฉลี่ย (Mean) ของงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ (พวง รัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108) ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความสามารถมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความสามารถปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

3.2 ข้อสอบทักษะการพูด จำนวน 1 ข้อ ได้แก่หัวข้อ”How to prepare yourself for AEC community” มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

แบบประเมินคุณภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1. ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538:79)

3.2.2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง (สุรียา จันทร์เนียม. 2541:20-21) เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.3. สร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมิน ซึ่งเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ซึ่งมีคะแนนเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 3ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง พอใช้

ระดับ 2 หมายถึง ดี

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

3.2.4 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินที่ปรับแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.5 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2.6 นำแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปใช้จริง แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยของผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.01 - 2.50 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

4. นำแบบทดสอบที่แก้ไขพร้อมแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำข้อมูลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความเหมาะสมด้านเวลา ความชัดเจนด้านคำสั่ง ความยากง่ายของภาษา

6. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป คำนวณค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงในบุญเรียง ขจรศิลป์ 2543: 165) ได้ข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 42 ข้อ เป็นข้อสอบที่สอดคล้องกับตารางกำหนดเนื้อหา ข้อสอบของแบบทดสอบค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23-0.80

7. จากนั้นนำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ดำเนินการในขั้นต่อไป

2) แบบสอบถามความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

ในการสร้างแบบสอบถามความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
5. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความ
ใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความ
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความแต่ละข้อ ผลการหาค่า IOC ได้ค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00
8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91
9. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษให้นักศึกษาปริญญาโทได้ลงมือทำจำนวน 42 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยทักษะการอ่านและการฟัง เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ส่วนข้อสอบทักษะการเขียนเป็นแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ ได้แก่หัวข้อ “Do you agree or disagree with the following statement? Reading fiction (such as novels and short stories) is more enjoyable than watching movies. Use specific reasons and examples to explain your position.” ใช้เวลา 60 นาที รวมเป็น 120 นาที ในส่วนของข้อสอบการพูดนั้นเนื่องจากมีนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คนและต้องให้ผู้ประเมินจำนวน 3 ท่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้เวลาเพิ่มอีก 3 ชั่วโมงในการทดสอบแยกต่างหาก โดยให้เวลาพูดคนละ 3 นาที ในหัวข้อ “How to prepare yourself for AEC community”
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 55 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นแสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	31	56.36
- หญิง	24	43.64
รวม	55	100
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
- EEM	26	47.27
- MIM	11	20.00
- MET	18	32.73
รวม	55	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 56.36 ที่เหลือเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 43.64ด้านสาขาที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาโทที่ศึกษาสาขาวิชาEEM จำนวน 26คน คิดเป็นร้อยละ 47.27นักศึกษาสาขาMET จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ32.73 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาที่ศึกษาสาขาMIM จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จากกลุ่มตัวอย่าง 55 คน การประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งสร้างขึ้นตามกระบวนการสร้างข้อสอบ ซึ่งแสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่ต้องไว้ดังต่อไปนี้ (ดัดแปลงจาก ทวีรัตน์ พวงรัตน์ (2543) และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538))

81-100	หมายถึง	สูงมาก
61-80	หมายถึง	สูง
41-60	หมายถึง	ปานกลาง
21-40	หมายถึง	ต่ำ
1-20	หมายถึง	ต่ำมาก

นักศึกษา คนที่1- 55	สาขา	ฟัง (20)	อ่าน (20)	เขียน (10)	พูด (10)	คะแนนรวม (60)	ร้อยละ
รวม		14.41	14.29	7.01	7.83	2,396	72.60

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

No.	สาขาวิชา	จำนวน	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1	EEM	26	36.00	51.00	42.92	4.58
2	MIM	11	37.00	52.00	45.09	4.27
3	MET	18	37.00	54.00	43.55	4.90
รวม		55			43.85	4.58

จากตารางที่3 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาMIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขาEEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท จำแนกตามทักษะภาษา โดยภาพรวมและรายด้าน

No.	ทักษะ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ
1	Listening (20)	14.41	2.37	72.05
2	Reading (20)	14.29	2.55	71.45
3	Writing (10)	7.01	0.89	70.10
4	Speaking (10)	7.83	0.85	78.30
รวม				72.97

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะที่นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุดได้แก่ ทักษะการพูด โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมาได้แก่ทักษะการฟัง โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.41 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 72.05 ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ทักษะการเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.01 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 70.01 รองลงมาได้แก่ทักษะการอ่าน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.29 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 71.45 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ด้าน	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ด้านการประเมินความสามารถเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง	3.47	0.74	ปานกลาง
2.	ด้านความต้องการด้านภาษา	4.54	0.37	มากที่สุด
3.	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	3.88	0.73	มาก
4.	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.81	0.55	มาก
5.	ด้านทัศนคติ	2.40	0.45	น้อย(เชิงลบ)
รวม		3.62	0.40	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.62) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความต้องการด้านภาษา(4.54) รองลงมาได้แก่ ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน (3.88) และด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ (3.81) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทัศนคติ (2.40) รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง (3.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ทักษะการอ่าน	3.76	0.59	มาก
2.	ทักษะการเขียน	3.30	0.94	ปานกลาง
3.	ทักษะการพูด	3.46	0.96	ปานกลาง
4.	ทักษะการฟัง	3.53	0.96	มาก
รวม		3.47	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.47) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน (3.76) รองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง (3.53) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน (3.30) รองลงมาได้แก่ ทักษะการพูด (3.46) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านภาษาจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านภาษา	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	การอ่านภาษาอังกฤษ	4.46	0.51	มาก
2.	การเขียนภาษาอังกฤษ	4.61	0.50	มากที่สุด
3.	การพูดภาษาอังกฤษ	4.76	0.43	มากที่สุด
4.	การฟังภาษาอังกฤษ	4.84	0.37	มากที่สุด
5.	การออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.23	0.72	มาก
6.	ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
7.	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.30	0.63	มาก
8.	กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม		4.54	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.54) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ(4.84) รองลงมาได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ(4.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การออกเสียงภาษาอังกฤษ(4.23) รองลงมาได้แก่ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ(4.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านสื่อการสอนจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	เกมส์	3.76	0.92	มาก
2.	เสียงเพลง	4.07	0.95	มาก
3.	ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ	3.69	0.94	มาก
4.	วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์	3.84	0.89	มาก
5.	หนังสือหรือนิตยสาร	4.08	0.86	มาก
รวม		3.88	0.73	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร (4.08) รองลงมาได้แก่ เสียงเพลง (4.07) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ(3.69) รองลงมาได้แก่ เกมส์(3.76) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	3.94	0.80	มาก
2.	การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา	3.07	1.18	ปานกลาง
3.	การจำคำศัพท์ใหม่ๆเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา	3.53	1.12	มาก
4.	นักศึกษามักสะดุดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษาอังกฤษ	3.53	1.05	มาก
5.	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆเท่านั้น	3.76	1.16	มาก
6.	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง	3.84	1.21	มาก
7.	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา	3.69	1.10	มาก
8.	การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก	3.46	1.33	ปานกลาง

ข้อ	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
9	นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้	3.53	1.33	มาก
10	ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา	4.07	0.75	มาก
11	นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ	3.84	1.06	มาก
12	ในบางครั้งนักศึกษายากให้ฉันทอธิบายด้วยภาษาไทย	3.45	1.19	ปานกลาง
รวม		3.81	0.55	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา (4.07) รองลงมาได้แก่นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (3.94) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา (3.07) รองลงมาได้แก่ ในบางครั้งนักศึกษายากให้ฉันทอธิบายด้วยภาษาไทย (3.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ทัศนคติ	n = 55		ระดับ
		\bar{x}	S.D.	
1.	ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลย เพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ชีวิตประจำวันอยู่แล้ว	1.22	0.43	น้อยที่สุด
2.	ภาษาไทยก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน	1.30	0.48	น้อยที่สุด
3.	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า	1.23	0.43	น้อยที่สุด
4.	ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
5.	การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน	3.76	1.01	มาก
รวม		2.40	0.45	น้อย

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (2.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ (4.38) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน (3.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ชีวิตประจำวันอยู่แล้ว (1.22) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า (1.23) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

- 1) คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%)
- 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ
- 3) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการด้านภาษาในระดับมากที่สุด และมีความต้องการด้านสื่อการสอนในระดับมาก
- 4) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากและ
- 5) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์และฉลลิกา มหาพูนทอง (2550) ลลิตาภู่ทอง (2552) สุนิดา ปานดำรงสถิตย์ (2556) ญัฐธนรี ฤทธิรัตน์และธัญภา ชีระมณี (2557) ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์ (2557) แรกขวัญ นามสว่างและคณะ. (2558) Zhengdong Gan (2012) Akram Inanloo Khajloo (2013) และ Ergaya Ali Gerair Alsout (2013) เมื่อพิจารณาเป็นประเด็น สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาปริญญาโทส่วนมากได้เรียนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีมาก่อนและส่วนมากได้มีโอกาสทำงานในบริษัทเอกชนที่เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานและการสื่อสาร จึงทำให้มีความสามารถทางด้านภาษาในระดับสูง การเรียนรู้แบบธรรมชาติ และเรียนรู้จากการนำไปใช้เป็นประจำจะทำให้มีความคงทนในการจำและทักษะภาษาก็เช่นเดียวกัน หากผู้เรียนได้ใช้บ่อยๆก็จะทำให้เกิดความชำนาญและเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1982) ที่กล่าวว่า การรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติและเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกเช่นเดียวกับการที่ผู้เรียนเรียนรู้อาหารแรกนั้นเอง โดยที่พวกเขาจะไขความรูสึกเป็นตัวเองซึ่งความถูกต้องของภาษาแทนการบอกด้วยกฎเกณฑ์การรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กล่าวได้ว่าความรู้ภาษาเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบแอบแฝงไม่เป้นทางการและเป็นไปอย่างธรรมชาติ และการเรียนภาษา เป็นการเรียนภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยจิตสำนึกธรรมดา

2. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการด้านทักษะภาษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโท มีความต้องการด้านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ รูปแบบการเรียนรู้ หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ เพราะภาษาที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ระดับปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเวสต์ (West, 1998) ที่ได้วิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนภาษาของผู้เรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ หรือรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้น ได้ใช้หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ทางภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึง ความขาดแคลน และความต้องการของผู้เรียน การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นด้วย

3. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา รองลงมาได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาปริญญาโทมีปัญหาในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่นๆตามมา เช่น ทักษะการฟัง พูด และทักษะการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุมิตรา อังวัฒนกุล(2537) ที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์เสียง โครงสร้าง ซึ่งเป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษและนักศึกษาไทยส่วนมากมักมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างน้อยและไม่เพียงพอต่อนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา และความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟังการพูดการอ่านและการเขียนได้ดีด้วยแต่ปัญหาในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังคงมีอยู่อีกมากมายซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างอ่อนถึงปานกลางแม้จะมีการท่องศัพท์ทุกวันแต่ก็ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในเชิงลบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีทัศนคติในการเรียนไม่ค่อยดีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะส่วนมากทำงานในบริษัทของไทย จึงไม่ค่อยมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษมากนักจึงทำให้ทัศนคติในการเรียนในระดับต่ำ อีกอย่างหนึ่งการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีก็ขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สอน สื่อการสอน กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของผ้าสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2548) ที่อธิบายไว้ว่า การสอนเป็นการบอกกล่าวอธิบายชี้แจงหรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติต่างๆโดยผู้สอนและศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถ

ของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอดซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง ทางสถาบันควรส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะทางภาษามากขึ้นทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยมีสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาให้สูงกว่าเดิม

1.2 เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขา EEM อยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ ดังนั้นทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเสริม สำหรับกลุ่มดังกล่าวเพื่อให้มีคะแนนความสามารถมากขึ้น

1.3 ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ทักษะการเขียน ทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักศึกษามากขึ้น เช่น การเขียนบทความภาษาอังกฤษ การเรียนบทคัดย่อ และการเขียน Essay ที่มีลักษณะหลากหลาย

1.4 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรสอนไวยากรณ์ให้มากกว่าเดิมเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วย

1.5 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนมากขึ้นโดยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนให้มากกว่าเดิม และโน้มน้าวผู้เรียนให้ทราบถึงและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น

2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มแรงจูงใจและความสามารถทางภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์และธัญภา ชีระมณี. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ฉำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทศนา ขम्मณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระพงษ์ สุขแก้ว. (2548). *การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ปราชญ์สยาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557). ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557).
- ลลิตา ภูทอง. (2552) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาเขตภาคเหนือตอนบน. รายงานผลการวิจัย, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- แรกขวัญ นามสว่างและคณะ. (2558). การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม 2558 – มิถุนายน 2558.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). *การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- วาทีณี ศรีแปะบัว. (2538). *การฟัง- พูด และการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ธรรมชาติลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2556). *คู่มือนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- สุนิดา ปานดำรงสถิตย์. (2556). ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมจังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2556.
- สุมิตรรา อังวัฒนกุล. (2537). *เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรียา จันทรเนียม. (2541). *โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน*. ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์และฉลลิตา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 ก.ย. - ธ.ค. 2550. หน้า 66-72.

เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

Akram I. K. (2013). Problems in Teaching and Learning English for Students. *International Journal of Engineering Research and Development*. Volume 7, Issue 3 (May 2013), PP. 56-58.

Carter, D. (1983). Some Propositions about ESP. *The ESP Journal*, 2:131-137.

Ergaya A. G. A. (2013). An Investigation of English Language Needs of the First Year PreMedical Students at Sebha University, Libya. *International Refereed & Indexed Journal of English Language & Translation Studies*. April-June, 2013. pp.17-36

Heaton, J.B. (1990). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.

Hughes, A. (2000). *Testing for Language Teachers*. 12th ed. Cambridge: Cambridge University Press.

Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford, Pergamon.

Zhengdong G. (2012). Understanding L2 Speaking Problems: Implications for ESL Curriculum Development in a Teacher Training Institution in Hong Kong . *Australian Journal of Teacher Education*. Vol 37, 1, January 2012, pp43-59.